

Ten gevolge van ons onderzoek naar het heersende referentieniveau ten aanzien van het omgevingsgeluid (zie onderstaand onder beoordeling van de uitspraak) heeft ons college niet binnen 13 weken een besluit kunnen nemen.

De aanvraag.

Op 22 maart 2001 is een aanvraag binnengekomen van Gebr. Hanssen BV, gedateerd 07 maart 2001 om een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid van de Wet milieubeheer (Wm). De aanvraag is geregistreerd onder nummer CE 3319.

De aanvraag heeft betrekking op een inrichting bestemd voor o.a. :

- * het aanvoeren, op- en overslaan en be- en verwerken van bouw- en sloopafval, zand, grind, cement en grondstoffen ten behoeve van de betonproductie en diverse bouwmaterialen;
- * het bewerken van granulaat en cement tot een betonmortel.

De inrichting is gelegen aan het adres Hamweg 6 te Horst, kadastraal bekend gemeente Horst, sectie C, nr. 3921 en 3922.

De vergunning wordt gevraagd en is verleend voor een periode overeenkomstig artikel 8.17, tweede lid Wm, van 10 jaar.

De voorschriften F.2 onder b en G.1 die dienen te worden herbeoordeeld hebben betrekking op:

- In voorschrift F.2 onder b is bepaald dat sproeien zodanig dient te geschieden dat daarbij geen overlast, zoals verspreiding van nevel voor de directe omgeving van de inrichting ontstaat;
- In voorschrift G.1 is bepaald dat op de immissiepunten 1 tot en met 4 (zoals weergegeven op figuur S-5032 behorende tot de vergunning) in de dag-, avond- en nachtperiode respectievelijk de volgende geluidsgrenswaarden gelden:
 - Immissiepunt 1: 42 dB(A), 20 dB(A) en 20 dB(A)
 - Immissiepunt 2: 43 dB(A), 25 dB(A) en 22 dB(A)
 - Immissiepunt 3: 47 dB(A), 23 dB(A) en 20 dB(A)
 - Immissiepunt 4: 55 dB(A), 20 dB(A) en 20 dB(A).

Beoordeling van de uitspraak.

Voorschrift F.2 onder b:

In het bestreden voorschrift is niet duidelijk naar voren gekomen dat tijdens het vernevelen in verband met het voorkomen van hinderlijke stofverspreiding **geen sproeiwater buiten het terrein** van de inrichting mag geraken. Wij zullen derhalve dit voorschrift in die zin wijzigen dat duidelijk de tekst "... geen sproeiwater buiten het terrein van de inrichting mag geraken..." hierin wordt opgenomen. Hiermede wordt volledig voldaan aan de uitgangspunten van de bezwaren van appellanten sub 1 en aan de uitspraak van de voorzitter van de Afdeling.

Een verdere beoordeling is derhalve niet noodzakelijk.

Voorschrift G.1:

Het bestreden voorschrift is gebaseerd op het feit dat wij de omgeving van de inrichting hebben getypeerd als een landelijke omgeving zoals bedoeld in tabel 4 van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening.

Voor het vaststellen van de geluidsgrenswaarden hebben wij in het bestreden besluit aansluiting gezocht bij de geluidsgrenswaarden van het toenmalig vigerende Wm-vergunning van 15 september 1998. Dat betekende dat de richtwaarde voor landelijk gebied van 40 dB(A) overdag werden overschreden, maar op de immissiepunten 1 en 2 liggen deze waarden lager dan ter plaatse van het heersende referentieniveau. Volgens het oordeel van de Afdeling heeft ons college niet aannemelijk kunnen maken dat de omgeving van de inrichting ten opzichte van de andere bedrijven en de nabijheid van rijksweg A73 kan worden getypeerd als een landelijke omgeving zoals bedoeld in tabel 4 van de Handreiking. Tevens is ons college bij het verlenen van de vergunning uitgegaan van het referentieniveau zoals deze heerste ten tijde van het verlenen van de vergunning in 1998 (immissiepunt 1: 44,6 dB(A), immissiepunt 2: 49,8 dB(A), en immissiepunt 3: 46,5 dB(A)) Omdat de verkeersintensiteit op de A73 sinds 1998 is toegenomen, is ons college naar oordeel van de Afdeling onterecht uitgegaan van het feit dat het heersende referentieniveau ten tijde van het verlenen van onderhavige vergunning gelijk is gebleven met het in 1998 heersende referentieniveau.

Om voornoemde redenen heeft de Afdeling dit voorschrift vernietigd en dient ons college een betere motivering te geven ten aanzien van het heersende referentieniveau en daarmee met de typering van de omgeving van de inrichting op basis van dit heersende referentieniveau. Om deze reden diende ons college het referentieniveau opnieuw vast te stellen.

Ter bepaling van het referentieniveau van de omgeving van de inrichting heeft ons college d.d. 11 en 25 juni 2003 L_{95} metingen ten aanzien van het omgevingsgeluid verricht bij verschillende windrichtingen en bij de 2 relevante immissiepunten (1 en 3) waarbij de volgende waarden voor de dagperiode werden gevonden:

De referentieniveaus in de dagperiode bedragen:

immissiepunt:	gemeten L_{95} :	1998 L_{95} :	Vergund $L_{Ar,LT}$:
1	39 dB(A)	44,6 dB(A)	42 dB(A)
3	41 dB(A)	46,5 dB(A)	47 dB(A)

- immissiepunt 1, woning Ruttenweg 2:

- immissiepunt 3, woning Haagweg 6:

Bepalend voor het referentieniveau is het gemeten L_{95} -niveau, niet het wegverkeerslawaai (wegverkeerslawaai berekend in punt 1: 37 dB(A) en punt 3: 30 dB(A) ($L_{aeq}-10$)).

De gemeten referentieniveaus liggen lager dan de gemeten waarden die zijn opgenomen in voornoemd rapport d.d. 02 februari 1998.

Bij het opstellen van de vergunning van 19 februari 2002 (CE 3319) zijn wij uitgegaan van een referentieniveau dat hoger lag dan de bijbehorende richtwaarde. Uit voornoemde metingen blijkt dat het referentieniveau anno 2003 lager ligt dan wij bij onze beoordeling van de aanvraag voor deze vergunning hadden aangenomen. Wij hebben dan ook geen grenswaarden voor het $L_{Ar,LT}$ vergund welke lager liggen dan het heersende referentieniveau.

Tevens kunnen wij daarmee aangeven dat ons uitgangspunt dat de omgeving getypeerd kan worden als een landelijke omgeving eveneens gerechtvaardigd is ondanks de nabijgelegen rijksweg A73.

Wij zullen derhalve de voorgeschreven immissieniveaus van de maximaal representatieve bedrijfssituatie (Langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus) handhaven op de 3 immissiepunten 1 t/m 3 en het referentiepunt 4 in ogenschouw nemende de vergunde rechten en de ALARA-maatregelen. Er is geen aanleiding gebleken om hogere waarden te vergunnen dan bij het vaststellen van de vergunning (19 februari 2002) door ons is vastgesteld zoals appellanten sub 2 in hun beroep hebben aangevoerd. De grenswaarde van 55 dB(A) wordt overigens daarmee ruimschoots gerespecteerd. Inmiddels is voldoende tijd verstreken waarbinnen aanvraagster de in de vergunning voorgeschreven maatregelen heeft kunnen treffen. De in de vergunning vastgelegde waarden moeten derhalve kunnen worden gerespecteerd.

Beslissing.

Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 14 mei 2003 nr. 200201952/1/M1, betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij :

- I. voorschrift F.2.b van de op 19 februari 2002 door ons college aan Gebroeders Hanssen BV onder nummer CE 3319 verleende revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid van de Wet milieubeheer als volgt te wijzigen.

Voorschrift:

F.2.b. Sproeien dient zodanig te geschieden dat daarbij geen sproeiwater buiten de inrichting kan geraken of anderszins overlast voor de directe omgeving van de inrichting plaatsvindt.

- II voorschrift G.1 van de op 19 februari 2002 door ons college aan Gebroeders Hanssen BV onder nummer CE 3319 verleende revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid van de Wet milieubeheer niet te wijzigen

Beroep

Op grond van artikel 20.1 juncto 20.6 van de Wet milieubeheer, juncto artikel 26 van de Wet op de Raad van State kan beroep tegen deze beschikking worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State door:

- a. Appellanten die in hun beroep door de Raad van State ontvankelijk zijn verklaard, te weten:

– wonende te Horst
– Vergunninghoudster Gebroeders Hanssen BV te Horst

voor zover hun beroepen een grondslag vinden in de reeds ingestelde ontvankelijke beroepen of indien hun beroepen betrekking hebben op de aangebrachte wijzigingen in dit besluit naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

- b. Overigen, voor zover hun beroep toeziet op de aangebrachte wijzigingen ten aanzien van ons oorspronkelijke besluit d.d. 19 februari 2002, kenmerk CE 3319.

Een dergelijk beroep dient te zijn gemotiveerd.